

مشهد، انتخاب اول تاجران افغانستانی

مرتضی محمدپور

از ابتدای سال جاری تا پایان مرداد، تعداد ۲۸ طرح سرمایه گذاری خارجی در خراسان رضوی به ارزش ۵۸ میلیون دلار به تصویب رسیده و ۱۱ طرح دیگر به ارزش ۱۱ میلیون دلار برای تصویب به هیئت سرمایه گذاری خارجی فرستاده شده است که در صورت تصویب مجموع سرمایه گذاری خارجی در استان، حدود ۳۹ طرح با رقم تقریبی ۶۸ میلیون دلار می شود. به لحاظ تعداد طرح و سرمایه گذاری در این طرح ها، کشور افغانستان بیشترین تعداد سرمایه گذار را در استان با توجه به شرایط مشترک دو کشور داشته است. همچنین به تازگی شرکت سپرده گذاری مرکزی اعلام کرده است که میانگین سرمایه گذاری سهام داران افغانستان در بازار سرمایه ایران در حدود ۲ هزار و ۷۷۳ میلیارد ریال است. با توجه به نزدیکی مشهد به افغانستان، بسیاری از فعالان اقتصادی تأکید می کنند که در صورت فراهم بودن بسترهای لازم، این شهر می تواند به یکی از نقاط کانونی جذب سرمایه گذاران افغانستانی در کشور تبدیل شود. با توجه به اینکه جذب سرمایه گذاری خارجی، از سیاست هایی است که از سوی مدیریت شهری پیگیری و این مهم بارها از سوی شهردار مشهد تأکید شده است، شهرآرا میزگردی را با حضور حسین حسامی، رئیس کمیسیون اقتصادی، سرمایه گذاری و مشارکت های شورای اسلامی شهر مشهد، محسن شرکا، رئیس کمیسیون مسئولیت های اجتماعی اتاق بازرگانی خراسان رضوی و رئیس کانون کارآفرینان توسعه گرای خراسان بزرگ، بشیر احمداربابی، رئیس انجمن سرمایه گذاران افغانستان در خراسان رضوی، علیرضا یوسفیان، سخنگوی انجمن سرمایه گذاران افغانستان و حسین وکیل زاده، عضو هیئت مدیره انجمن سرمایه گذاران افغانستان، برگزار و راهکارهای حمایت از سرمایه گذاری افغانستانی ها در ایران را بررسی کرد.

● مشهد، بهشت سرمایه گذاری

به گفته رئیس کمیسیون اقتصاد د ی، سرمایه گذاری و مشارکت های شورای اسلامی شهر مشهد، فلسفه شکل گیری مشهد، وجود مرقد منور رضوی است و سالانه بیش از ۳۰ میلیون زائر به مشهدالرضا^(ع) مشرف می شوند که بیش از ۴ میلیون نفر از آن ها، گردشگران خارجی هستند. وی بیان کرد: در حوزه زیرساختی، بیش از نیمی از هتل های ایران در مشهد قرار گرفته است و با وجود ۲۰۰ هزار واحد صنعتی، ۵ هزار و ۴۰۰ واحد صنعتی، ۵۰۰ معدن و ۵۰ شهرک و ناحیه صنعتی، ظرفیت های بسیار مناسبی در این قالب کارگروه های مشترک و با حضور را در خدمت توسعه شهر قرار داد. حسین حسامی با بیان اینکه نخستین گام در هر تجارت، اعتماد و به همین دلیل، دغدغه های امنیتی و اقامتی جزو نیازهاست، اولیه هر سرمایه گذار خارجی است، گفت: قرار شده است کمیسیون اقتصادی، سازمان همکاری اقتصادی (ایتا) متشکل از کشورهای فارسی زبان دوباره احیا شود تا بتوان محدودیت های ایجادشده و ناآگاهی از قوانین در حوزه سرمایه گذاری در مشهد را در قالب کارگروه های مشترک و با حضور مراجع ذی ربط مثل سازمان صمت، اتاق بازرگانی استان و معاونت هماهنگی امور اقتصادی استانداری رسیدگی کرد.

وی بیان کرد: وقتی شعار «مشهدالرضا^(ع)،

جهان شهر برکت و کرامت» مطرح می شود، به این معناست که شورای شهر حتی با حیطه اختیارات محدودی که دارد، به عنوان یک نهاد مطالبه گر، پیگیر رفع محدودیت سرمایه گذاران غیربومی باشد.

احصای مشکلات شبکه مسائل سرمایه گذاران افغانستانی در مشهدالرضا تشکیل کارگروه رفع موانع سرمایه گذاری فعالان اقتصادی افغانستانی در مشهد در آینده نزدیک، دو خبر خوب رئیس کمیسیون اقتصادی، سرمایه گذاری و مشارکت های شورای شهر برای تجار و بازرگانان سرمایه دار افغانستانی بود.

● ظرفیت های مشهد، برای سرمایه گذاری

وی گفت: مشهد یک شهر خدمات محورودارای ابعاد مختلف هویتی است. در سال های اخیر، شرکت های دانش بنیان در مشهد، جایگاه ویژه ای پیدا کرده اند، گردشگری سلامت به مناسب ترین گزینه برای سرمایه گذاری تجار خارجی تبدیل شده، مقدمات لازم برای صدور خدمات فنی مهندسی از مشهد به شهرهای مهم افغانستان آماده است، امکان سرمایه گذاری در زیرساخت های تفریحی همچون شهر بازی های بین المللی وجود دارد و در حوزه صادرات کالا و مدیریت پسماند نیز می توان از قرارداد های خواهرخواندگی میان کلان شهرها استفاده کرد تا مشهد، در زمینه سرمایه گذاری هم به جایگاه جهان شهری خود برسد.

حسامی تصریح کرد: مدیریت شهری در دوره جدید خود می تواند در قالب طرح، مصوبه و لایحه از طریق شورای عالی استان ها، طرحی را به مجلس و حتی به مرحله قانون گذاری برساند. وی یادآور شد: سرمایه گذاران خارجی باید این بستر پرورش را فراهم شود که حتی سرمایه های داخلی را سازمان دهی

و هدفمند کنند تا در حوزه های مورد نظر خود به کار بگیرند. به همین دلیل به زودی نمایندگان دائمی فرصت های سرمایه گذاری در مشهدالرضا ایجاد خواهد شد تا علاوه بر شبکه سازی از سرمایه گذاران، به طور مستمر بتوانند حلال مشکلات جاری سرمایه گذاران افغانستانی باشند.

● اتاق بازرگانی، مشاور سرمایه گذاران

اگرچه در سرتاسر دنیا، رقابت تنگاتنگی میان کشورهای توسعه یافته در جذب سرمایه گذار وجود دارد و حتی در برخی کشورهای حاشیه خلیج فارس، اراضی بزرگ مقیاس متعددی برای ساخت مراکز صنعتی آماده سازی می شوند تا صنعتگران صاحب سرمایه را از ایران و سایر کشورهای منطقه برای احداث کارخانجات و راه اندازی خط تولید جذب کنند، دیوان سالاری و پیچیدگی بیش از حد سازوکار اداری در ایران، شرایطی ایجاد کرده که به رغم تمایل سرمایه گذاران کشورهای همسایه همچون افغانستان، شرایط جذب سرمایه های خارجی در کشورمان دچار گره های کور و متعدد است.

رئیس کمیسیون مسئولیت های اجتماعی اتاق بازرگانی خراسان رضوی بیان این مطالب گفت: بیش از ۳۰ میلیون زائر که سالانه به مشهدالرضا^(ع) سفر می کنند، انگیزه بالقوه های برای سرمایه گذاری در بخش های خدمات و هتلداری است اما متأسفانه برای ملتی که در مجاورت ایران اسلامی زندگی می کند و اشتراکات فراوانی هم با مردم ما دارد، زمینه سرمایه گذاری فراهم نیست و دیوان سالاری ها، تجار افغانستانی را ناچار به صرف نظر از فرصت های سرمایه گذاری ایران می کند.

محسن شرکا با تأکید بر اینکه نباید تفاوتی میان سرمایه گذاران ایرانی و تاجران افغانستانی وجود داشته باشد، از آمادگی اتاق بازرگانی استان برای ارائه مشاوره های اقتصادی ویژه به تجار افغانستانی خبر داد و گفت: این آمادگی وجود دارد که اتاق بازرگانی به عنوان یک مشاور صادق و ابدتال، ظرفیت ها را به سرمایه گذاران خارجی معرفی کند. این مشاوره ها هم اکنون نیز در سطح ملی و استانی صورت می گیرد اما می توان آن را با مطالبه گری نیز همراه کرد تا در راه رونق و توسعه اقتصاد ملی، اتاق مشترک سرمایه گذاری ایران و افغانستان تشکیل شود و به طور ویژه برای حل مشکلات سرمایه گذاران افغانستانی مأموریت پیدا کند.

به گفته رئیس کمیسیون مسئولیت های اجتماعی اتاق بازرگانی استان، میانگین درآمدی خانواده ها در خراسان رضوی نسبت به میانگین کشوری، ۲۵ درصد کمتر

است و این در حالی است که مشهدالرضا^(ع) نه یک کلان شهر ملی، بلکه به عنوان یک جهان شهر بین المللی با استعداد سرشار در جذب توریسم، باید خاستگاه ثروتمندترین جوامع باشد. در این راستا، اتاق بازرگانی استان می تواند حلقه وصلی باشد که هر بخش از مشکلات سرمایه گذاران خارجی را به نهاد و سازمان مربوطه ارجاع دهد و با رونق بازار سرمایه در استان، نقش خود را در ارتقای اقتصاد و معیشت ساکنان استان به درستی ایفا کند.

● اتاق بازرگانی، مشاور سرمایه گذاران

اگرچه در سرتاسر دنیا، رقابت تنگاتنگی میان کشورهای توسعه یافته در جذب سرمایه گذار وجود دارد و حتی در برخی کشورهای حاشیه خلیج فارس، اراضی بزرگ مقیاس متعددی برای ساخت مراکز صنعتی آماده سازی می شوند تا صنعتگران صاحب سرمایه را از ایران و سایر کشورهای منطقه برای احداث کارخانجات و راه اندازی خط تولید جذب کنند، دیوان سالاری و پیچیدگی بیش از حد سازوکار اداری در ایران، شرایطی ایجاد کرده که به رغم تمایل سرمایه گذاران کشورهای همسایه همچون افغانستان، شرایط جذب سرمایه های خارجی در کشورمان دچار گره های کور و متعدد است.

● اتاق بازرگانی، مشاور سرمایه گذاران

رئیس انجمن سرمایه گذاران افغانستان در خراسان رضوی، بیست سال است که در تلاشیم سرمایه گذاران افغانستانی را به فرصت های سرمایه گذاری در ایران جلب کنیم اما شرایط امروز به تدریج وارد فضایی می شود که سرمایه گذاران با سابقه افغانستانی در ایران، شرایطی ایجاد کرده که ناامیدکننده ای برای سرمایه گذاران جدید اشتراکات فرهنگی، دینی و تاریخی زیادی با برادران و خواهران ایرانی خود دارند و به همین دلیل ترجیح همه آن ها این است که در ایران اسلامی سرمایه گذاری کنند. افغانستانی ها، عاشق ایران هستند و مشتاقانه به دنبال این هستند که سود تجارت خود را با برادران و خواهران ایرانی به اشتراک بگذارند اما متأسفانه به دلیل برخی موانع موجود، دلسردی در سرمایه گذاران افغانستانی به تدریج فراگیر می شود.

به گفته وی تاجران، سفرای بدون مرز هستند و مسافرت های

دینی و تاریخی زیادی با برادران و خواهران ایرانی خود دارند و به همین دلیل ترجیح همه آن ها این است که در ایران اسلامی سرمایه گذاری کنند. افغانستانی ها، عاشق ایران هستند و مشتاقانه به دنبال این هستند که سود تجارت خود را با برادران و خواهران ایرانی به اشتراک بگذارند اما متأسفانه به دلیل برخی موانع موجود، دلسردی در سرمایه گذاران افغانستانی به تدریج فراگیر می شود.

به گفته وی تاجران، سفرای بدون مرز هستند و مسافرت های

دینی و تاریخی زیادی با برادران و خواهران ایرانی خود دارند و به همین دلیل ترجیح همه آن ها این است که در ایران اسلامی سرمایه گذاری کنند. افغانستانی ها، عاشق ایران هستند و مشتاقانه به دنبال این هستند که سود تجارت خود را با برادران و خواهران ایرانی به اشتراک بگذارند اما متأسفانه به دلیل برخی موانع موجود، دلسردی در سرمایه گذاران افغانستانی به تدریج فراگیر می شود.

به گفته وی تاجران، سفرای بدون مرز هستند و مسافرت های

دینی و تاریخی زیادی با برادران و خواهران ایرانی خود دارند و به همین دلیل ترجیح همه آن ها این است که در ایران اسلامی سرمایه گذاری کنند. افغانستانی ها، عاشق ایران هستند و مشتاقانه به دنبال این هستند که سود تجارت خود را با برادران و خواهران ایرانی به اشتراک بگذارند اما متأسفانه به دلیل برخی موانع موجود، دلسردی در سرمایه گذاران افغانستانی به تدریج فراگیر می شود.

به گفته وی تاجران، سفرای بدون مرز هستند و مسافرت های

دینی و تاریخی زیادی با برادران و خواهران ایرانی خود دارند و به همین دلیل ترجیح همه آن ها این است که در ایران اسلامی سرمایه گذاری کنند. افغانستانی ها، عاشق ایران هستند و مشتاقانه به دنبال این هستند که سود تجارت خود را با برادران و خواهران ایرانی به اشتراک بگذارند اما متأسفانه به دلیل برخی موانع موجود، دلسردی در سرمایه گذاران افغانستانی به تدریج فراگیر می شود.

به گفته وی تاجران، سفرای بدون مرز هستند و مسافرت های

دینی و تاریخی زیادی با برادران و خواهران ایرانی خود دارند و به همین دلیل ترجیح همه آن ها این است که در ایران اسلامی سرمایه گذاری کنند. افغانستانی ها، عاشق ایران هستند و مشتاقانه به دنبال این هستند که سود تجارت خود را با برادران و خواهران ایرانی به اشتراک بگذارند اما متأسفانه به دلیل برخی موانع موجود، دلسردی در سرمایه گذاران افغانستانی به تدریج فراگیر می شود.

به گفته وی تاجران، سفرای بدون مرز هستند و مسافرت های

دینی و تاریخی زیادی با برادران و خواهران ایرانی خود دارند و به همین دلیل ترجیح همه آن ها این است که در ایران اسلامی سرمایه گذاری کنند. افغانستانی ها، عاشق ایران هستند و مشتاقانه به دنبال این هستند که سود تجارت خود را با برادران و خواهران ایرانی به اشتراک بگذارند اما متأسفانه به دلیل برخی موانع موجود، دلسردی در سرمایه گذاران افغانستانی به تدریج فراگیر می شود.

به گفته وی تاجران، سفرای بدون مرز هستند و مسافرت های

نمی تواند از حساب خود برداشت کند. اربابی تصریح کرد: سرمایه گذاران افغانستانی فقط خواهان این هستند که قانون حمایت از سرمایه گذاران خارجی به درستی اجرا شود، زیرا همه کلیدهای گشایش در قانون تعبیه شده است اما مشکلات از جایی شروع می شود که مجریان قانون، تفاوتی میان مهاجران و سرمایه گذاران قائل نمی شوند.

وی افزود: هر قانونی که در حوزه تجارت و اقتصاد وجود دارد، باید نسخه ویژه آن برای سرمایه گذاران هم تعریف شود. ناهماهنگی میان ادارات، بزرگترین چالش سرمایه گذاران است و در شرایطی که به دلیل نابسامانی های افغانستان، زمینه های لازم برای افزایش سرانه سرمایه گذاری در مشهد بسیار فراهم است، گاهی سرمایه دارانی با سرمایه های میلیون دلاری، به خاطر اختلاف نظر برخی دستگاه ها و دیدگاه های غلط بعضی مدیران، از حضور در عرصه های اقتصادی ایران منع می شوند.

رئیس انجمن سرمایه گذاران افغانستان در خراسان رضوی بیان کرد: در هرات که پایتخت تجارت افغانستان است، همه ساکنان، خود را خراسانی اصیل می دانند که بنا به جبر جغرافیا از هم استانی های خود در خراسان رضوی جدا شده اند اما تعلقات فرهنگی خود را به مشهد همچنان دارند. از سوی دیگر، مشهدالرضا نزدیک ترین کلان شهر به افغانستان است و اگر در حال حاضر، بیش از ۱۶ هتل در مرحله ۴۰ تا ۷۰ درصد پیشرفت فیزیکی در مشهد وجود دارند که حداقل ۵ میلیون دلار در آن ها سرمایه گذاری شده است، به دلیل علاقه و دل بستگی های به افغانستانی ها به امام رضا^(ع) و مجاوران خونگرم و مهمان نواز این امام در مشهد است.

وی افزود: ایران اسلامی بیش از ۴۰ سال از تاجران تا کارگران و مهاجران افغانستانی رامیزبانی کرده است و به همین دلیل، ملت افغانستان، بازار خود را متعلق به تولیدکنندگان ایرانی می داند، اما متأسفانه اخیرا ترکیه، چین و پاکستان، با اعمال سیاست های حمایتی در حوزه ترانزیت و حمل و نقل، بازار افغانستان را به تدریج در اختیار گرفته اند و علی رغم تمایل قلبی افغانستانی ها به خرید محصولات ایرانی، بازار توسط اجناس چینی، البسه ترک و محصولات کشاورزی و

باغی پاکستانی اشغال شده است. اربابی گفت: بیش از ۷ هزار شرکت افغانستانی در ایران هستند که مجموع سرمایه گذاری آن ها از ۲ هزار میلیون دلار نیز فراتر می رود اما

نمی تواند از حساب خود برداشت کند. اربابی تصریح کرد: سرمایه گذاران افغانستانی فقط خواهان این هستند که قانون حمایت از سرمایه گذاران خارجی به درستی اجرا شود، زیرا همه کلیدهای گشایش در قانون تعبیه شده است اما مشکلات از جایی شروع می شود که مجریان قانون، تفاوتی میان مهاجران و سرمایه گذاران قائل نمی شوند.

وی افزود: ایران اسلامی بیش از ۴۰ سال از تاجران تا کارگران و مهاجران افغانستانی رامیزبانی کرده است و به همین دلیل، ملت افغانستان، بازار خود را متعلق به تولیدکنندگان ایرانی می داند، اما متأسفانه اخیرا ترکیه، چین و پاکستان، با اعمال سیاست های حمایتی در حوزه ترانزیت و حمل و نقل، بازار افغانستان را به تدریج در اختیار گرفته اند و علی رغم تمایل قلبی افغانستانی ها به خرید محصولات ایرانی، بازار توسط اجناس چینی، البسه ترک و محصولات کشاورزی و

باغی پاکستانی اشغال شده است. اربابی گفت: بیش از ۷ هزار شرکت افغانستانی در ایران هستند که مجموع سرمایه گذاری آن ها از ۲ هزار میلیون دلار نیز فراتر می رود اما

نمی تواند از حساب خود برداشت کند. اربابی تصریح کرد: سرمایه گذاران افغانستانی فقط خواهان این هستند که قانون حمایت از سرمایه گذاران خارجی به درستی اجرا شود، زیرا همه کلیدهای گشایش در قانون تعبیه شده است اما مشکلات از جایی شروع می شود که مجریان قانون، تفاوتی میان مهاجران و سرمایه گذاران قائل نمی شوند.

وی افزود: ایران اسلامی بیش از ۴۰ سال از تاجران تا کارگران و مهاجران افغانستانی رامیزبانی کرده است و به همین دلیل، ملت افغانستان، بازار خود را متعلق به تولیدکنندگان ایرانی می داند، اما متأسفانه اخیرا ترکیه، چین و پاکستان، با اعمال سیاست های حمایتی در حوزه ترانزیت و حمل و نقل، بازار افغانستان را به تدریج در اختیار گرفته اند و علی رغم تمایل قلبی افغانستانی ها به خرید محصولات ایرانی، بازار توسط اجناس چینی، البسه ترک و محصولات کشاورزی و

باغی پاکستانی اشغال شده است. اربابی گفت: بیش از ۷ هزار شرکت افغانستانی در ایران هستند که مجموع سرمایه گذاری آن ها از ۲ هزار میلیون دلار نیز فراتر می رود اما

نمی تواند از حساب خود برداشت کند. اربابی تصریح کرد: سرمایه گذاران افغانستانی فقط خواهان این هستند که قانون حمایت از سرمایه گذاران خارجی به درستی اجرا شود، زیرا همه کلیدهای گشایش در قانون تعبیه شده است اما مشکلات از جایی شروع می شود که مجریان قانون، تفاوتی میان مهاجران و سرمایه گذاران قائل نمی شوند.

وی افزود: ایران اسلامی بیش از ۴۰ سال از تاجران تا کارگران و مهاجران افغانستانی رامیزبانی کرده است و به همین دلیل، ملت افغانستان، بازار خود را متعلق به تولیدکنندگان ایرانی می داند، اما متأسفانه اخیرا ترکیه، چین و پاکستان، با اعمال سیاست های حمایتی در حوزه ترانزیت و حمل و نقل، بازار افغانستان را به تدریج در اختیار گرفته اند و علی رغم تمایل قلبی افغانستانی ها به خرید محصولات ایرانی، بازار توسط اجناس چینی، البسه ترک و محصولات کشاورزی و

باغی پاکستانی اشغال شده است. اربابی گفت: بیش از ۷ هزار شرکت افغانستانی در ایران هستند که مجموع سرمایه گذاری آن ها از ۲ هزار میلیون دلار نیز فراتر می رود اما

حتی درآمد حاصل از فعالیت اقتصادی خود را نیز از ایران خارج نمی کنند و این درآمد ها در راستای توسعه زمینه کسب و کار آن ها در ایران هزینه می شود.

● بی اطلاعی سرمایه گذاران

میزگرد بررسی چالش های سرمایه گذاران افغانستانی اگرچه قرار بود به بررسی مشکلات راهبردی نمایندگان انجمن فعالان اقتصادی افغانستانی های مقیم مشهد بپردازد، از ابتدا تبدیل به یک فرصت رسانه ای برای طرح چالش هایی شد که از نیازهای اساسی و مسائل ابتدایی هر فعالیت اقتصادی بین المللی هستند.

سخنان حسین وکیل زاده، عضو هیئت مدیره انجمن سرمایه گذاران افغانستان در خراسان رضوی، بیش از همه مؤید وجود نواقص اساسی در تأمین نیازهای ابتدایی سرمایه گذار افغانستانی بود. وی در ابتدا با اشاره به ریشه های تشکیل

انجمن فعالان اقتصادی افغانستانی مقیم مشهد گفت: از ابتدای سال ۱۳۸۴، مرکز خدمات سرمایه گذاری در تهران تشکیل شد و پس از تأسیس دفتر تهران، بلافاصله به مشهد هم رسید و در همه مراکز و ادارات، میز مرکز خدمات سرمایه گذاری مستقر شد. حقیقت هم این است که شرایط کنونی نسبت به ۱۵ سال قبل بسیار بهتر شده اما هنوز هم سرمایه گذاری خارجی به دلیل مشکلات شناختی سرمایه گذاران و البته چالش های حقوقی و سازمانی در ایران، درگیر گره های کور متعدد است. او در توضیح مشکلات شناختی سرمایه گذاران افغانستانی

بیان کرد: بازرگانان و تاجران تازه ورود به دلیل اشراف نداشتن به قوانین و مقررات ایران، زمان زیادی را فقط صرف درگیر شدن با پیچ های سازمانی غیرضروری می کنند و زمان لازم است تا سرمایه گذاران جوان از حیطه اختیارات و مسائل قانونی در ایران آگاهی پیدا کنند. به دلیل وجود مشکلات مضاعف، هزینه برای سرمایه گذاران افغانستانی از سرمایه اولیه گرفته تا زمان مضاعف است و در این باره، در تعامل و ارتباط گرفتن با جامعه و مخاطب، باید مرکزی تعریف شود که علاوه بر حضور نمایندگان دستگاه های اجرایی، ابتدا نیازهای موجود در عرصه های مختلف احصا و نتیجه این ظرفیت سنجی از ابتدا به سرمایه گذاران ابلاغ شود تا بدانند که سرمایه های خود را به کجا ببرند. وکیل زاده با اشاره به چالش های حقوقی و سازمانی در ایران که باعث دلسرد شدن سرمایه گذاران خارجی می شود، بیان کرد: هنوز تفکیک پناهنده و مهاجر از بازرگان و تاجر به درستی انجام نشده است و

بیان کرد: بازرگانان و تاجران تازه ورود به دلیل اشراف نداشتن به قوانین و مقررات ایران، زمان زیادی را فقط صرف درگیر شدن با پیچ های سازمانی غیرضروری می کنند و زمان لازم است تا سرمایه گذاران جوان از حیطه اختیارات و مسائل قانونی در ایران آگاهی پیدا کنند. به دلیل وجود مشکلات مضاعف، هزینه برای سرمایه گذاران افغانستانی از سرمایه اولیه گرفته تا زمان مضاعف است و در این باره، در تعامل و ارتباط گرفتن با جامعه و مخاطب، باید مرکزی تعریف شود که علاوه بر حضور نمایندگان دستگاه های اجرایی، ابتدا نیازهای موجود در عرصه های مختلف احصا و نتیجه این ظرفیت سنجی از ابتدا به سرمایه گذاران ابلاغ شود تا بدانند که سرمایه های خود را به کجا ببرند. وکیل زاده با اشاره به چالش های حقوقی و سازمانی در ایران که باعث دلسرد شدن سرمایه گذاران خارجی می شود، بیان کرد: هنوز تفکیک پناهنده و مهاجر از بازرگان و تاجر به درستی انجام نشده است و

بیان کرد: بازرگانان و تاجران تازه ورود به دلیل اشراف نداشتن به قوانین و مقررات ایران، زمان زیادی را فقط صرف درگیر شدن با پیچ های سازمانی غیرضروری می کنند و زمان لازم است تا سرمایه گذاران جوان از حیطه اختیارات و مسائل قانونی در ایران آگاهی پیدا کنند. به دلیل وجود مشکلات مضاعف، هزینه برای سرمایه گذاران افغانستانی از سرمایه اولیه گرفته تا زمان مضاعف است و در این باره، در تعامل و ارتباط گرفتن با جامعه و مخاطب، باید مرکزی تعریف شود که علاوه بر حضور نمایندگان دستگاه های اجرایی، ابتدا نیازهای موجود در عرصه های مختلف احصا و نتیجه این ظرفیت سنجی از ابتدا به سرمایه گذاران ابلاغ شود تا بدانند که سرمایه های خود را به کجا ببرند. وکیل زاده با اشاره به چالش های حقوقی و سازمانی در ایران که باعث دلسرد شدن سرمایه گذاران خارجی می شود، بیان کرد: هنوز تفکیک پناهنده و مهاجر از بازرگان و تاجر به درستی انجام نشده است و

بیان کرد: بازرگانان و تاجران تازه ورود به دلیل اشراف نداشتن به قوانین و مقررات ایران، زمان زیادی را فقط صرف درگیر شدن با پیچ های سازمانی غیرضروری می کنند و زمان لازم است تا سرمایه گذاران جوان از حیطه اختیارات و مسائل قانونی در ایران آگاهی پیدا کنند. به دلیل وجود مشکلات مضاعف، هزینه برای سرمایه گذاران افغانستانی از سرمایه اولیه گرفته تا زمان مضاعف است و در این باره، در تعامل و ارتباط گرفتن با جامعه و مخاطب، باید مرکزی تعریف شود که علاوه بر حضور نمایندگان دستگاه های اجرایی، ابتدا نیازهای موجود در عرصه های مختلف احصا و نتیجه این ظرفیت سنجی از ابتدا به سرمایه گذاران ابلاغ شود تا بدانند که سرمایه های خود را به کجا ببرند. وکیل زاده با اشاره به چالش های حقوقی و سازمانی در ایران که باعث دلسرد شدن سرمایه گذاران خارجی می شود، بیان کرد: هنوز تفکیک پناهنده و مهاجر از بازرگان و تاجر به درستی انجام نشده است و

بیان کرد: بازرگانان و تاجران تازه ورود به دلیل اشراف نداشتن به قوانین و مقررات ایران، زمان زیادی را فقط صرف درگیر شدن با پیچ های سازمانی غیرضروری می کنند و زمان لازم است تا سرمایه گذاران جوان از حیطه اختیارات و مسائل قانونی در ایران آگاهی پیدا کنند. به دلیل وجود مشکلات مضاعف، هزینه برای سرمایه گذاران افغانستانی از سرمایه اولیه گرفته تا زمان مضاعف است و در این باره، در تعامل و ارتباط گرفتن با جامعه و مخاطب، باید مرکزی تعریف شود که علاوه بر حضور نمایندگان دستگاه های اجرایی، ابتدا نیازهای موجود در عرصه های مختلف احصا و نتیجه این ظرفیت سنجی از ابتدا به سرمایه گذاران ابلاغ شود تا بدانند که سرمایه های خود را به کجا ببرند. وکیل زاده با اشاره به چالش های حقوقی و سازمانی در ایران که باعث دلسرد شدن سرمایه گذاران خارجی می شود، بیان کرد: هنوز تفکیک پناهنده و مهاجر از بازرگان و تاجر به درستی انجام نشده است و

بیان کرد: بازرگانان و تاجران تازه ورود به دلیل اشراف نداشتن به قوانین و مقررات ایران، زمان زیادی را فقط صرف درگیر شدن با پیچ های سازمانی غیرضروری می کنند و زمان لازم است تا سرمایه گذاران جوان از حیطه اختیارات و مسائل قانونی در ایران آگاهی پیدا کنند. به دلیل وجود مشکلات مضاعف، هزینه برای سرمایه گذاران افغانستانی از سرمایه اولیه گرفته تا زمان مضاعف است و در این باره، در تعامل و ارتباط گرفتن با جامعه و مخاطب، باید مرکزی تعریف شود که علاوه بر حضور نمایندگان دستگاه های اجرایی، ابتدا نیازهای موجود در عرصه های مختلف احصا و نتیجه این ظرفیت سنجی از ابتدا به سرمایه گذاران ابلاغ شود تا بدانند که سرمایه های خود را به کجا ببرند. وکیل زاده با اشاره به چالش های حقوقی و سازمانی در ایران که باعث دلسرد شدن سرمایه گذاران خارجی می شود، بیان کرد: هنوز تفکیک پناهنده و مهاجر از بازرگان و تاجر به درستی انجام نشده است و

بیان کرد: بازرگانان و تاجران تازه ورود به دلیل اشراف نداشتن به قوانین و مقررات ایران، زمان زیادی را فقط صرف درگیر شدن با پیچ های سازمانی غیرضروری می کنند و زمان لازم است تا سرمایه گذاران جوان از حیطه اختیارات و مسائل قانونی در ایران آگاهی پیدا کنند. به دلیل وجود مشکلات مضاعف، هزینه برای سرمایه گذاران افغانستانی از سرمایه اولیه گرفته تا زمان مضاعف است و در این باره، در تعامل و ارتباط گرفتن با جامعه و مخاطب، باید مرکزی تعریف شود که علاوه بر حضور نمایندگان دستگاه های اجرایی، ابتدا نیازهای موجود در عرصه های مختلف احصا و نتیجه این ظرفیت سنجی از ابتدا به سرمایه گذاران ابلاغ شود تا بدانند که سرمایه های خود را به کجا ببرند. وکیل زاده با اشاره به چالش های حقوقی و سازمانی در ایران که باعث دلسرد شدن سرمایه گذاران خارجی می شود، بیان کرد: هنوز تفکیک پناهنده و مهاجر از بازرگان و تاجر به درستی انجام نشده است و

بیان کرد: بازرگانان و تاجران تازه ورود به دلیل اشراف نداشتن به قوانین و مقررات ایران، زمان زیادی را فقط صرف درگیر شدن با پیچ های سازمانی غیرضروری می کنند و زمان لازم است تا سرمایه گذاران جوان از حیطه اختیارات و مسائل قانونی در ایران آگاهی پیدا کنند. به دلیل وجود مشکلات مضاعف، هزینه برای سرمایه گذاران افغانستانی از سرمایه اولیه گرفته تا زمان مضاعف است و در این باره، در تعامل و ارتباط گرفتن با جامعه و مخاطب، باید مرکزی تعریف شود که علاوه بر حضور نمایندگان دستگاه های اجرایی، ابتدا نیازهای موجود در عرصه های مختلف احصا و نتیجه این ظرفیت سنجی از ابتدا به سرمایه گذاران ابلاغ شود تا بدانند که سرمایه های خود را به کجا ببرند. وکیل زاده با اشاره به چالش های حقوقی و سازمانی در ایران که باعث دلسرد شدن سرمایه گذاران خارجی می شود، بیان کرد: هنوز تفکیک پناهنده و مهاجر از بازرگان و تاجر به درستی انجام نشده است و

عکس: جواندگرمانی | شورا

مدیران به سرمایه گذاران افغانستانی به چشم کارگران و مهاجرانی می نگرند که حضور آن ها، فرصت های سرمایه گذاری را از برادران و خواهران ایرانی ما گرفته است. در نتیجه به دلیل غیرفعال شدن کدهای فراگیر، حتی قادر به تمدید مجوزهای ثبتی شرکت ها هم نیستیم. بسیاری از سرمایه گذاران خارجی حتی از گرفتن یک دستگاه کارت خوان ساده عاجز هستند و در سامانه یکپارچه سازمان تجارت که به منظور شفاف سازی ایجاد شده، از اساس، محلی برای دریافت کد فراگیر تعریف نشده است.

● نابرابری در عین برادری

انجمن سرمایه گذاران افغانستان در خراسان رضوی در قالب یک تشکل غیر ایرانی فعالیت می کند و پل ارتباطی میان دولت ایران و هزار و ۲۰۰ شرکت سرمایه گذاری خارجی است که از میان ۷ هزار شرکت سرمایه گذاری خارجی در کشور، سرمایه های خود را به طور متمرکز در مشهدالرضا^(ع) هزینه کرده اند. همچنین تاکنون ۳۰۰ هزار دلار طرح سرمایه گذاری در مشهدالرضا^(ع) قالب سرمایه گذاری های گروهی و چند نفره از سوی این انجمن به دولت ارائه شده است و با احیای کارخانجات نیمه تعطیل، کارگران بسیاری به کار خود بازگشته اند.

علیرضا یوسفیان، سخنگوی انجمن سرمایه گذاران افغانستان در خراسان رضوی، که در این میزگرد حاضر بود، با تأکید بر ضرورت تمهیدی برای طولانی تر شدن مدت اقامت برای سرمایه گذاران خارجی در ایران یادآور شد: حمایت از سرمایه داران افغانستانی، نفع دو جانبه ای برای افغانستانی ها و ایرانی ها دارد. وی گفت: سرمایه گذاران افغانستانی ذاتا هتل دار یا صنعتگر نیستند اما در حقیقت از نسل تاجران خوش نامی هستند که سال هاست این سرمایه را در کسب و کارهای حلال جریان داده و اکنون سر رشته تصمیم گیری را به دست تاجار جوانی سپرده اند. آن ها دل بسته اهل بیت^(ع) و ایران اسلامی هستند و به موازات کار اقتصادی، بیش از ۱۱ سال است که موکب افغانستانی ها را هم در مسیر تشرف زائران پیاده اربعین حسینی برپا نگه داشته اند.

● مانع زدایی از سرمایه گذاری

به گفته این فعال اقتصادی اگرچه ماده ۴ قانون سرمایه گذاری های خارجی تأکید می کند باید بر خورداری یکسان میان سرمایه گذار خارجی و سرمایه گذار داخلی وجود داشته باشد و فرصت های رقابتی برابر تعریف شوند، حقیقت این است که یک سرمایه گذار افغانستانی در ایران با گردش مالی چند میلیون دلاری در بازارهای بین المللی، برای خرید بیش از یک میلیون تومان از مایحتاج ابتدایی خود از بازار مشهد درمانده می شود و گاهی برای یک خرید ده میلیونی، ده دفعه مجبور می شود کارت بکشد. در این شرایط، حتی از سوی برخی سازمان های متولی پیشنهاد هایی مطرح می شود که یک فرد ایرانی به صورت صوری به عنوان مدیرعامل شرکت های خارجی تعریف شود و همه برنامه ها به صورت صوری پیش برود تا با دور زدن قانون، شرکت های سرمایه گذاری غیر ایرانی بتوانند از خدمات برابر برخوردار باشند.

